

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/98/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010442
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124010442.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX C. D., trvale bytom A. E. XXXX/X, F. G., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 25. septembra 2024 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. apríla 2024, sp. zn. 75PP/23/2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením samosudcu Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. apríla 2024, sp. zn. 75PP/23/2024, bolo rozhodnuté nasledovne:

„Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s použitím § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, zamieťa.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože odsúdený na verejnom zasadnutí zhlásil do zápisnice proti nemu sťažnosť, ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia písomne neodôvodnil.

Prokurátor sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. poriadku rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tak mal možnosť vyjadriť sa k predmetu konania, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

V rámci preskúmania správnosti samotného výroku napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

- a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,
- b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,
- c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 Tr. zák. a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 Tr. zák.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienčné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného, rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienčne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výroku samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmienčné prepustenie splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V odôvodnení svojho rozhodnutia, na obsah ktorého týmto krajský súd poukazuje v celom rozsahu v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu, avšak nebola u neho splnená materiálna. Okresný súd v odôvodnení konštatoval, že druhá zákonná (materiálna) podmienka bola s prihliadnutím na správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu splnená, avšak pri jej vyhodnotení je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti. Skutočnosť, že správanie odsúdeného bolo počas výkonu trestu na požadovanej úrovni neznamená, že takéto správanie možno od odsúdeného

očakávať aj v prípade jeho podmieneného prepustenia. Odsúdený má podľa odpisu registra trestov, vrátane v súčasnosti vykonávaných odsúdení, už 6 záznamov pre rôznorodú trestnú činnosť, na jeho nápravu nemali dostatočný vplyv ani predchádzajúce odsúdenia k podmieneným trestom a ani odsúdenie k nepodmienenému trestu odňatia slobody. V tomto smere bolo potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že odsúdený sa počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Na tomto základe nebola splnená tretia zákonná (materiálna) podmienka v podobe pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného v prípade jeho podmieneného prepustenia.

Pri vyhodnotení materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného. To, že odsúdený má počas výkonu trestu k trestnej činnosti kritický postoj, má podporu rodiny, z pracovnej odmeny uhrádza výživné, plní uložené povinnosti počas výkonu trestu, nie sú skutočnosťami, ktoré by v dostatočnom rozsahu znižovali riziko jeho recidívy, s poukazom najmä na jeho trestnú minulosť. Podľa názoru krajského súdu nemožno z tohto dôvodu dospieť k odôvodnenému záveru o možnosti očakávať od odsúdeného vedenie riadneho života v budúcnosti.

Podľa názoru krajského súdu otázku preukázania polepšenia podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona nie je možné posudzovať izolovane od otázky možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona. Podľa názoru krajského súdu tieto materiálne podmienky neboli kumulatívne splnené. U odsúdeného bola otázka polepšenia splnená, avšak len s prihliadnutím na správanie odsúdeného počas výkonu trestu. To však nie je odôvodniteľný záver pre splnenie otázky možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. V prejednávanom prípade sú preto pochybnosti o pozitívnej prognóze vedenia riadneho života odsúdeným založené na konkrétnych skutočnostiach, na ktoré správne poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Dôležité je prihliadnuť aj na úmyselnú trestnú činnosť odsúdeného, ktorej sa v minulosti opakovane dopúšťal. V osobe odsúdeného sa jedná o recidivistu, vo výkone trestu odňatia slobody je už druhýkrát a v minulosti mu boli uložené aj viaceré podmienené tresty odňatia slobody pre rôznorodú trestnú činnosť.

S poukazom na tieto konkrétne skutočnosti sa krajský súd stotožnil so správnosťou záveru okresného súdu o nesplnení zákonných podmienok odsúdeným pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona.

Keďže s poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.